

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ทั้งวันและคืนให้คิด “บาบา บาบา” อยู่ภายใน แล้วลูกจะได้สัมผัสกับความสุขที่ไร้ขีดจำกัด จะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า บาบากำลังให้สมบัติที่มีค่าของคุบอร์ (ราชาผู้มั่งคั่งมาก) แก่ลูก
- คำถาม:** ลูกคนไหนที่บาบาเรียกว่าเป็นดอกไม้ที่ชื่อสัตย์? พุดในสิ่งที่บ่งบอกถึงลูกๆ เช่นนั้น
- คำตอบ:** ดอกไม้ที่ชื่อสัตย์คือผู้ที่ไม่เคยได้รับอิทธิพลจากมายา พวกเขาไม่มีความขัดแย้งใดๆกับมายา แม้ว่าดอกไม้ที่ชื่อสัตย์เช่นนั้นจะมอลาช้า พวกเขาทำความเพียรพยายามที่จะไปอย่างรวดเร็ว พวกเขารักษาเป้าหมายของการไปข้างหน้าแม้กระทั่งผู้ที่อาวุโสกว่า พวกเขาอยู่อย่างไม่วางเว้นกับความเพียรพยายามที่จะขจัดข้อบกพร่องของพวกเขา พวกเขาไม่เห็นข้อบกพร่องของผู้อื่น

โอมซานติ พระเจ้าชีวาพุด ท่านคือพ่อทางจิตเพราะชีวาคือผู้เป็นจิตสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ทุกวันพ่ออธิบายสิ่งใหม่ๆ แก่ลูก มีชั้นยาสซีมากมาย ฯลฯ ที่ถ่ายทอดกิตะ พวกเขาไม่สามารถจดจำพ่อ คำว่า“บาบา”ไม่สามารถออกจากปากของพวกเขา คำนี้เป็นไปสำหรับผู้ที่อยู่ในหนทางของครอบครัว ในขณะที่พวกเขาเป็นของหนทางของสันโดษ พวกเขาจดจำธาตุแห่งแสงเท่านั้น พวกเขาไม่เคยพุดว่า “ชีพบาบา” ลูกสามารถไปและตรวจสอบ เมื่อชั้นยาสซีที่มีความรู้ที่ยิ่งใหญ่ เช่น ชิมิน ยานันดา ฯลฯ ถ่ายทอดกิตะ ไม่ใช่พวกเขาคิดว่ากฤษณะเป็นพระเจ้าของกิตะหรือมีโยคะกับเขา ไม่เลย พวกเขามีโยคะกับธาตุแห่งแสงเท่านั้น พวกเขามีความรู้ของธาตุบราห์มาและวัตุธาตุ เป็นไปไม่ได้ที่ใครก็ตามจะเรียกกฤษณะว่า“บาบา” ดังนั้นกฤษณะไม่ใช่บาบาผู้ถ่ายทอดกิตะ ทุกคนเรียกชีวาว่า“บาบา” เพราะท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ดวงวิญญาณทั้งหมดเรียกหาท่าน: พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด เพราะท่านอาศัยในอาณาเขตสูงสุด ลูกทั้งหมดก็อาศัยในอาณาเขตสูงสุดเช่นกันแต่ท่านเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด ท่านไม่เคยกลับมาใช้ชาติเกิด ท่านเองนั้นพุดว่า ชาติเกิดของพ่อท่านสูงส่งและพิเศษสุด ไม่มีใครอื่นจะสามารถเข้ามาในพาหนะและชี้หนทางที่จะกลายเป็นนายของโลกแก่ลูกได้ เหตุนี้เองพ่อพุดว่า ไม่มีใครรู้จักพ่ออย่างที่ว่าพ่อเป็นหรือพ่อเป็นอะไร เป็นเพียงเมื่อพ่อให้คำแนะนำของพ่อเองเท่านั้นที่ลูกสามารถมาเพื่อรู้จักพ่อ ผู้ที่เชื่อในธาตุแห่งแสงหรือวัตุธาตุจะพิจารณาว่ากฤษณะเป็นพ่อของพวกเขาได้อย่างไร? ดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกๆ ทุกคนจะเรียกกฤษณะว่า“พ่อ”ได้อย่างไร? ไม่สามารถจะกล่าวได้ว่ากฤษณะเป็นพ่อของทุกคนและดังนั้นพวกเราทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย หรือกฤษณะอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ไม่ใช่ทุกคนสามารถเป็นกฤษณะ หากทุกคนเป็นกฤษณะพวกเขาก็ต้องมีพ่อด้วยเช่นกัน มนุษย์ได้ลืมทุกสิ่ง เนื่องจากพวกเขาไม่รู้จักท่าน จึงมีคำกล่าวว่า มีเพียงจำนวนน้อยมากจากหลายล้านที่รู้จักพ่อ ใครก็ตามสามารถรับรู้ในกฤษณะ ผู้คนจากต่างประเทศก็รู้จักเขาเช่นกัน พวกเขาเรียกกฤษณะว่าพระผู้เป็นเจ้าหรือท่านลอร์ดกฤษณะ พวกเขามีภาพลักษณ์ของกฤษณะด้วย แต่ในความเป็นจริงนั้นไม่ใช่ภาพลักษณ์ที่ถูกต้อง พวกเขาได้ยินจากผู้คนของบาร์ตว่ากฤษณะได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างมาก ดังนั้นจึงมีการเขียนไว้ในกิตะว่า พระเจ้ากฤษณะ จะสามารถเรียกพระเจ้าว่าพระผู้เป็นเจ้าหรือท่านลอร์ดได้อย่างไร? พวกเขาพุดว่า “ท่านลอร์ดกฤษณะ” ในความเป็นจริงบุคคลสำคัญนั้นก็ได้รับสมญาว่า “ท่านลอร์ด” พวกเขาได้ให้สมญานี้แก่ผู้คนมากมาย สิ่งนี้เรียกว่าเมืองของความมืด พวกเขาเรียกผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ใดก็ตามว่าพระผู้เป็นเจ้า มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงระหว่างผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ของวันนี้และชีวาและศรีกฤษณะ พ่อพุดว่า ความรู้ที่พ่อให้ลูกในขณะนี้ จะหายไปในเวลาต่อมา เป็นพ่อผู้ที่มาและก่อตั้งโลกใหม่และเป็นพ่อผู้ที่ให้ความรู้แก่ลูกในเวลา นี้เพียงเมื่อพ่อให้ความรู้เท่านั้นที่ลูกๆ จะสามารถรับฟังได้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถถ่ายทอดความรู้ได้ ไม่มีใครแม้แต่รู้สิ่งนี้ ชั้นยาสซีเหล่านั้นจะสามารถจดจำชีพบาบาได้หรือไม่? พวกเขาไม่สามารถแม้แต่จะบอกผู้อื่นให้จดจำพระเจ้าผู้ไม่มีตัวตน ลูกเคยได้ยินพวกเขาพุดเช่นนั้นมาก่อนหรือไม่? แม้แต่ผู้ที่มีการศึกษาที่ดีหลายคนก็ไม่เข้าใจสิ่งใด เวลานี้พ่ออธิบายว่ากฤษณะไม่ใช่พระเจ้า แม้ว่ามนุษย์จะเฝ้าแต่เรียกเขาว่าพระเจ้าอยู่เรื่อยๆก็ตาม มีความแตกต่างอย่างมากมาย! พ่อหนึ่งท่านและสอนลูกๆ ท่านคือพ่อครู และครู ชีพบาบาหนึ่งท่านและอธิบายแก่ทุกคน เนื่องจากการไม่เข้าใจสิ่งนี้พวกเขาจึงไม่ได้แสดงให้เห็นชีวาในตรีมูรติ พวกเขาได้แสดงบราห์มาที่เรียกว่าพ่อของมวลมนุษย์ ผู้ที่สร้างปวงประชา อย่างไรก็ตามเขาไม่ได้เรียกว่าพระเจ้า พระเจ้าไม่ได้สร้างผู้คน ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นลูกของพระเจ้า ดังนั้นท่านต้องสร้างปวงประชาผ่านใครบางคน ใครที่นำลูกมาเลี้ยงดู? พ่อนำลูกมาเลี้ยงดูผ่านบราห์มา เป็นเพียงเมื่อลูกกลายเป็นบราห์มิก่อนเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลายเป็นเทพได้ ลูกไม่เคยได้ยินเรื่องนี้มาก่อน พ่อของมวลมนุษย์มีบทบาทอย่างแน่นอน ท่านต้องแสดงอย่างแน่นอน ไม่เช่นนั้นแล้วผู้คนมากมายจะมาจากไหน? พวกเขาไม่สามารถจะเป็นลูกที่ถือกำเนิดจากกิเลสได้ พรหมเหล่านั้นที่ถือกำเนิดจากกิเลสก็พุด

ว่านามสกุลของพวกเขาชื่อ “พราหม์” ชื่อของทุกคนแตกต่างกัน เพียงหลังจากที่ชีพบบาเข้ามาในตัวเขาเท่านั้นจึงได้ชื่อว่า
ประชาบิดาพราหม์ตามนั้น นี่คือการเริ่มต้นใหม่ พ่อเองพูดว่า ไม่มีใครรู้จักพ่อ ไม่มีใครรู้จักวงจรโลกเช่นกัน เหตุนี้เองฤๅษี
และมุนีทั้งหมดจึงพูดว่า เนติ เนติ พวกเขาไม่รู้จักทั้งพระเจ้าและสิ่งสร้างของพระเจ้า พ่อพูดว่า เพียงเมื่อพ่อมาและให้คำ
แนะนำของพ่อเองเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถรู้จักพ่อได้ เทพเหล่านั้นก็ไม่รู้ว่าพวกเขาได้รับอาณาจักรของพวกเขา
อย่างไร พวกเขาไม่มีความรู้แต่อย่างใดเลย เมื่อพวกเขาได้มาซึ่งสถานภาพของเขาแล้วก็ไม่มีความจำเป็นสำหรับความรู้
จำเป็นต้องมีความรู้เพื่อการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พวกเขาจะได้มาซึ่งการหลุดพ้นจากบาปและความไม่
บริสุทธิ์แล้ว ประเด็นเหล่านี้เล็กน้อยมากที่จะต้องเข้าใจ เพียงผู้ที่รู้คิดเท่านั้นที่จะเข้าใจ อย่างไรก็ตามผู้เป็นแม่ที่แก่ชราที่ไม่
ได้มีปัญญามากนัก ลูกแต่ละคนมีบทบาทของตนเองตามแผนของละคร พวกเขาจะไม่พูดว่า โอ้! พระเจ้า ให้สติปัญญาที่ดี
แก่ฉัน! หากพ่อจะให้สติปัญญาเดียวกันกับทุกคน ทุกคนก็จะกลายเป็นนารายณ์ ทุกคนจะนั่งทับซ้อนกันอยู่บนบัลลังก์
หรือไม่? ใช่ เป้าหมายและวัตถุประสงค์คือการเป็นเช่นนั้น ทุกคนกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะเปลี่ยนจากมนุษย์
ธรรมดาเป็นนารายณ์ พวกเขาจะกลายเป็นเช่นนั้นตามความเพียรพยายามของพวกเขา หากทุกคนยกมือเพื่อพูดว่าพวกเขา
จะกลายเป็นนารายณ์ พ่อก็จะหัวเราะอยู่ภายใน ทุกคนจะสามารถกลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร? พวกเขาทั้งหมดจะ
ตามลำดับกันไป มีนารายณ์ที่หนึ่ง ที่สอง ที่สาม เช่นที่มีเอ็ดเวิร์ดที่หนึ่ง ที่สอง ที่สาม แม้ว่าลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์
เดียวกัน ลูกแต่ละคนก็สามารถจะเข้าใจด้วยตนเองว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพใดหากกิจกรรมของลูกยังคงเป็น
เหมือนเดิมอย่างที่เคยเป็น ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างแนบแน่น บาบานาดอกไม้มาตามลำดับกัน และท่านก็
สามารถแจกดอกไม้เหล่านั้นตามลำดับกันไปเช่นกัน อย่างไรก็ตามท่านไม่ได้ทำเช่นนั้น เพราะลูกบางคนก็จะสูญเสียความ
หวัง บาบารู้และเห็นเช่นกันว่าลูกคนไหนที่ทำงานรับใช้มากกว่ากัน ลูกคนไหนเป็นดอกไม้ที่ดี จากนั้นที่เหลือทั้งหมดนั้น
ก็ตามลำดับกันไป มีผู้ที่สูงอายุน้อยมากมายที่กำลังนั่งอยู่ที่นั่น แต่ก็จะมีดอกไม้ใหม่ที่ดีบางดอกด้วยเช่นกัน ท่านก็จะพูดว่า ผู้
นี้เป็นดอกไม้ที่ชื่อสัตย์อันดับหนึ่ง เขาไม่มีความขัดแย้งหรือความอิจฉาใดๆ ฯลฯ หลายคนก็ยังมีข้อบกพร่องอย่างใดอย่าง
หนึ่ง ไม่มีใครสามารถเรียกได้ว่าสมบูรณ์พร้อม ลูกจำเป็นต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อให้จะกลับมาเต็ม 16
องศา แต่ก็ยังไม่มีใครสามารถกลับมาสมบูรณ์พร้อมได้ แม้แต่เวลานี้ลูกๆ ที่ดีก็มีความอิจฉาอย่างมากในพวกเขา พวกเขา
มีข้อบกพร่อง พ่อรู้ว่าลูกแต่ละคนกำลังทำความเพียรพยายามประเภทใด ผู้คนในโลกรู้อะไร? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย
ผู้คนน้อยมากที่เข้าใจ ผู้ที่ยากจนก็เข้าใจได้อย่างเร็ว พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาเพื่อสอนลูก ด้วยการจดจำพ่อนั้นบาปของลูกจะ
ถูกตัดออกไป พวกเรามาหาพ่อแล้ว พวกเราจะได้รับมรดกของโลกใหม่จากบาบาอย่างแนบแน่น ตามลำดับกันไปจาก 100
ถึง 1 แต่เมื่อลูกได้รู้จักพ่อ เมื่อลูกได้ฟังความรู้เพียงเล็กน้อยลูกก็จะไปสวรรค์อย่างแนบแน่น ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยที่จะไปสวรรค์
ถึง 21 ชาติเกิด มันไม่เหมือนกับที่พวกเขาพูดว่าเมื่อใครบางคนตายเขาก็ไปสวรรค์ถึง 21 ชาติเกิด สวรรค์อยู่ที่ไหน? มี
ความเข้าใจผิดอยู่มากมาย แม้แต่บุคคลที่ดีและเป็นบุคคลสำคัญก็พูดว่าผู้นั้นผู้นี้ได้จากไปสู่สวรรค์ พวกเขาไม่เข้าใจถึงสิ่ง
ที่พวกเขาอ้างถึงเมื่อพวกเขาพูดถึงคำว่าสวรรค์ เพียงลูกเท่านั้นที่รูสิ่งนี้ ลูกเป็นมนุษย์เช่นกัน แต่ลูกได้กลายเป็นบราห์มิน
ลูกเรียกตนเองว่าบราห์มิน ลูกๆบราห์มินมีปทัชดาเดียว ดังนั้นลูกสามารถที่จะถามชั้นยาสีขาว: คำพูดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดโดย
พระเจ้าที่พูดว่า “ลิมร่างกายและศาสนาของร่างกายและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น” เป็นกฤษณะหรือที่พูดว่า “จดจำพ่อผู้เดียว
เท่านั้น”? เป็นกฤษณะหรือที่พวกท่านจดจำ? พวกเขาจะไม่พูดว่า “ใช่” จากนั้นก็จะมีการเปิดเผย ผู้ที่ไร้เดียงสาและนำ
สงสารที่ไปหาพวกเขาก็ไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาโกรธต่อหน้าสาวกของพวกเขา ชื่อคูวาซา(ผู้เคร่งศาสนาที่รู้ถึงความโกรธของ
เขา)ก็ได้รับการจดจำ พวกเขามีความหึงหวงใสมาก พวกเขามีสาวกมากมาย เป็นอาณาจักรของหนทางของความ
เลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครมีพลังที่จะถามพวกเขา ไม่เช่นนั้นลูกก็สามารถถามพวกเขาได้ว่า: พวกท่านกราบไหว้บูชาชีพบบา
แล้วท่านเรียกใครว่าพระเจ้า? พระเจ้าอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหินหรือไม่? ภายหลังพวกเขาจะมาเพื่อเข้าใจสิ่งเหล่านี้
ทั้งหมด เวลานี้พวกเขามีความซาบซึ้งอย่างมาก พวกเขาทั้งหมดคือผู้กราบไหว้บูชา พวกเขาไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่
สมควรแก่การกราบไหว้บูชา พ่อพูดว่า แทบจะไม่มีใครรู้จักพ่อ ในบรรดาลูกๆเช่นกันก็มีเพียงน้อยนิดที่รู้จักพ่ออย่างลูก
ต้องแม่นยำอย่างที่ว่าพ่อเป็นและพ่อเป็นใคร ภายในลูกก็ประสบกับความสุขมากมาย ลูกเข้าใจว่าบาบา กำลังให้อาณาจักร
แห่งสวรรค์แก่ลูก ลูกได้รับความมั่งคั่งของคูเบอร์ การละเล่นเกี่ยวกับตะเกียงอาลาดินก็ได้มีการแสดงไว้เช่นกัน เมื่อ
ตะเกียงถูกจุดสมบัติมากมายก็ปรากฏออกมา การละเล่นมากมายเช่นนั้นได้มีการแสดงไว้ นอกจากนี้ยังมีเรื่องราวเกี่ยวกับ
สิ่งที่จักรพรรดิซึ่งเป็นเพื่อนของพระเจ้าทำด้วยเช่นกัน เขาจะให้อาณาจักรของเขาเป็นเวลาหนึ่งวันแก่คนแรกที่เข้ามาที่
สะพาน ทั้งหมดเหล่านี้เป็นเพียงเรื่องราว เวลานี้พ่ออธิบายว่าพระเจ้าคือเพื่อนของลูกๆ ท่านเข้ามาในผู้นี้และรับประทาน
ดื่ม และเล่นกับลูก พาหนะของชีพบบาและบราห์มาบาบาเป็นพาหนะเดียวกันและเหมือนกัน ดังนั้นชีพบบาจึงต้องเล่น
กับลูกอย่างแนบแน่น เมื่อลูกจดจำพ่อในขณะที่กำลังเล่น นั่นก็หมายความว่าทั้งสองนั้นอยู่ในผู้นี้ มีทั้งสอง: บัพและดาดา
อย่างไรก็ตามไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาพูดว่าท่านเข้ามาในพาหนะ และดังนั้นพวกเขาจึงได้แสดงพาหนะที่เป็นม้า ไม่

สามารถจะกล่าวว่าชีพบาบาหนึ่งในกฤษณะและให้ความรู้ แล้วพวกเขาก็พูดว่า พระเจ้ากฤษณะพูด พวกเขาไม่ได้พูดว่า พระเจ้าบราห์มาพูด ไม่เลย นี่คือพาหนะ มีคำกล่าวว่า พระเจ้าชีวาพูด ฟอนิ่งที่นี้และให้คำแนะนำของพ่อเองแก่ลูกและบอกลูกถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของวงจรโลกและช่วงระยะเวลาของวงจร ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งเหล่านี้ ผู้ที่รู้จักก็จะใช้สติปัญญาของตน ชันยาสซีต้องละทิ้งทุกสิ่ง ลูกก็ได้ละทิ้งทั้งโลกรวมทั้งร่างกายของลูกเช่นกัน ลูกเข้าใจว่านั่นคือหนึ่งเก่าของลูกและลูกต้องไปสู่โลกใหม่ เราดวงวิญญาณไม่ได้เป็นผู้อาศัยของสถานที่นี้ พวกเรามาที่นี้เพื่อเล่นบทบาทของเราเท่านั้น ตั้งแต่เดิมแล้วพวกเราเป็นผู้อาศัยในดินแดนสูงสุด ลูกๆรู้เช่นกันว่าต้นไม้ที่ไม่มีตัวตนที่อยู่บนนั้นเป็นเช่นไร ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ที่นั่น ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว มีดวงวิญญาณมนุษย์หลายพันล้าน พวกเขาทั้งหมดอาศัยอยู่ที่ไหน? ในโลกที่ไม่มีตัวตน อย่างไรก็ตามดวงดาวในท้องฟ้าไม่ใช่ดวงวิญญาณ ผู้คนแม้กระทั่งเรียกดวงดาวเหล่านั้นว่าเทพ แต่ดาวเหล่านั้นไม่ใช่เทพ เราเรียกชีพบาบาว่าพระอาทิตย์แห่งความรู้ ดวงดาวเหล่านั้นไม่สามารถเรียกว่าเทพ มีการเขียนสิ่งที่ผิดๆมากมายในคัมภีร์ ทั้งหมดนั้นคือเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาที่ทำให้ลูกหลงมา ลูกจะลงมาอย่างแน่นอนหากลูกใช้ 84ชาติเกิด นี่คือโลกยุคเหล็ก สัตยยุคเรียกว่าโลกยุคทอง ใครอาศัยอยู่ที่นั่น? เหล่าเทพ ไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาไปที่ไหน? ลูกเข้าใจว่าพวกเขาได้กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ พ่อได้อธิบายแล้วว่า ขณะที่ใช้กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ พวกเขา ก็เปลี่ยนจากเทพเป็นอินดู พวกเขากลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีศาสนาของใครอื่นเปลี่ยนไปในลักษณะนี้ ไม่มีใครรู้ว่าเหตุใดศาสนาของพวกเขาจึงเปลี่ยนไป พ่อพูดว่า พวกเขาได้กลายเป็นผู้ที่คดโกงในศาสนาของตนและพฤติกรรมของเขาเอง เมื่อพวกเขาเป็นเทพ พวกเขาเป็นคู่ที่บริสุทธิ์ และแล้วพวกเขาก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ในอาณาจักรของราวัน และดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถจะเรียกว่าเทพได้อีกต่อไป นั่นคือเหตุผลที่ได้รับชื่อว่าอินดู พระเจ้ากฤษณะไม่ได้ก่อตั้งศาสนาเทพแน่นอนว่าต้องเป็นชีพบาบาผู้ที่มาและก่อตั้งศาสนานั้น ผู้คนเฉลิมฉลองการเกิดของชีวาหรือกลางคืนของชีวา แต่พวกเขาไม่รู้ว่าท่านทำอะไรเมื่อท่านมา มีคัมภีร์ “ชีวา ปุรานา” ด้วยเช่นกัน ในความเป็นจริงมีเพียงกิตะเดียวก่อนหน้านั้นของชีวาที่ชีพบาบาพูด ไม่มีคัมภีร์อื่นใด ลูกไม่ได้ใช้ความก้าวร้าวรุนแรงใดๆ ไม่มีคัมภีร์ใดของลูกที่ลูกสร้างขึ้นมา ลูกไปสู่โลกใหม่ ไม่มีคัมภีร์หรือกิตะ ฯลฯ ในยุคทอง ใครจะศึกษาสิ่งเหล่านั้นที่นั่นหรือ? ผู้คนพูดว่า พระเวทย์และคัมภีร์ ฯลฯ คงอยู่มาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย ไม่มีคัมภีร์ใด ฯลฯ ในสวรรค์ พ่อสร้างเหล่าเทพ พวกเขาทั้งหมดได้มาซึ่งการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ และดังนั้นจึงไม่จำเป็นสำหรับพวกเขาที่จะศึกษาคัมภีร์ ไม่มีคัมภีร์ที่นั่น เวลานี้พ่อได้ให้กฎแห่งความรู้กับลูกที่จะทำให้เกิดลือคของสติปัญญาของลูก ก่อนหน้านั้นลือคเหล่านั้นถูกปิดลือคอย่างสมบูรณ์ และดังนั้นลูกจึงไม่เข้าใจสิ่งใดเลย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้อิจฉาริษาใคร ชักذبอภพร่องของลูกออกไปและเพียรพยายามที่จะกลับมาสมบูรณ์พร้อม ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงด้วยการศึกษาเล่าเรียน

2. ละทิ้งทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกเอง อย่าได้ทำความก้าวร้าวรุนแรงประเภทใด อย่าได้มีความหยิ่งยโสใดๆ

พร: พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าแห่งความสุขและกลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลโดยการเปลี่ยน "ของฉัน" เป็น "ของท่าน"

ลูกๆที่พูดว่า "ทุกสิ่งเป็นของท่าน" คงอยู่อย่างไร้กังวล “ ไม่มีอะไรเป็นของฉัน, ทุกสิ่งเป็นของท่าน” เมื่อลูกนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงเช่นนั้นลูกจะกลับมาไร้กังวล ทุกคนต้องการที่จะอยู่อย่างไร้กังวลในชีวิต ที่ใดไม่มีความกังวล ที่นั่นมีความสุขอย่างสม่าเสมอ ด้วยการพูดว่า “ของท่าน” และด้วยการกลับมาไร้กังวล ลูกก็จะเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าแห่งความสุข ลูกจักรพรรดิที่ไร้ความกังวลมีสมบัติที่นับไม่ถ้วน ไม่สิ้นสุด และไม่สูญสลาย ซึ่งจะไม่อยู่ที่นั่นในยุคทอง

คติพจน์: การใช้สมบัติของลูกเพื่องานรับใช้หมายถึงการเพิ่มปัญหิสะสมของลูก

*** โอม ขานติ ***